

W F Kaiser

FK 138

Hage 10 dec. 1855,

Lieve Papa!

Ingevolge Uw verlangen ben ik gisteren bij Oom Alexander geweest, om hem te vragen of hij ook wist hoeveel bij voorb. een el van dat draad kost, als men het omwonden koopt. Hij zeide mij, dit niet te kunnen bepalen, maar herhaalde dat het dan vrij duur uitkamen. Het is te krijgen bij den horologiemaker Becking op de Kaasmarkt te Rotterdam. Ik vroeg hem ook nog of hij spoedig naar Rotterdam dacht te gaan, als wanneer hij het draad zou kunnen bestellen; maar, tot mijn leedwesen, gaf hij een zoo onbepaald antwoord, dat ik mij niet durf uleggen dat het zeer spoedig zal komen.

Niet wetende of Ued niet zoudt verlangen dit een en ander spoedig te weten, zoo schrijf ik het u bij dese.

Na groete verzocht te hebben aan allen blijf ik

Uw liefh. doon

Willers.

---

paar hen die geboren zijn
in het jaar 1837

Melke en Quamen niettelus
Zij ook hebben magen
van 10 tot 3 uur

enke 1, 2, 3, Dinsdag 8 januari

9 januari 4, 5

Den Weddelen Hooggeleerden
Heere Prof. F. Kaisers

Hoogleraar in

Leiden

Rotterdam, 9 Junij 1801.

Waarde Vader!

Alk het diepste leedweren hebben wij
vernomen dat U weer zeer ongesteld zijt,
en wat mij vooral grieft is dat ik van
Mette hoor dat U tobt oer helgeentus-
schen ons is voorgevallen. Ik wil waar-
lijk niet op mijn geweten hebben dat ik
Uo leed noodeloos zou verwaren, en
als het U verlichten kan, wil ik gaarne
bekenven dat het mogelijk is dat ik
mij in mijne voorstelling heb vergist.
Ik hoop dus dat U het door mij bij
mijn laatste bezoek gezproken, als niet ge-
sproken zult willen beschouwen. Ik
ken te zeer Ume goede bedoelingen niet
ons om niet veel leed te gevoelen bij
de gedaachte dat ik U leed deed. Ver-
klaarbaer is mijne somben voorstelling
echter, geloof ik, wel. Ik oukeugde mij reeds
nos innig bij de gedaachte dat Niet dan

Toch eens gelukkig zou wesen, en als
een donkerdag trof mij de behandeling
hem aangedaan. Wat mij telken betrefte,
hoe gelukkig ik ben in mijn huis, ik
heb ook niet vele moeilijkheden te
kampen, die mij wel eens bitter maken.
Liefst spreekt ik daarover niet, omdat
daaraan toch niets te veranderen valt.
Maar een enkele maal is de indruk
dier, ik van de wereld ontvang zoo zombel
dat ik niet kunnen kan. Ik zoek naar
oorzaken voor zover tegenwoordig, en
wellicht elders dan die te vinden zijn.
Laat den uitlegging u toredend stellen
en tot, waarden vader, niet veel over
de woorden, die mij, tot mijn spijt,
ontwaakt zijn, terwijl kalente zooveel
menscheijk en noohtig voor u is.

Als het mij eenigzins mogelijk is
kom ik morgen, al is het dan mis-
solnie, een avond, eens over om u
te zien en nog een gedeelte van Hoer,
vrijdag bij u te zijn. Het is voor
ons allen zeer hard dat die dag onder
zulk treurige omstandigheden zal aan-

breken, en wij bidden dat wij weldra
uws herstelling zullen mogen viëren.
Voor het oogenblik hebben wij geen
andere wenschen dan die; gun God
dat die vervuld moge worden.

Met veel liefhebboos
Willems

Beske pa.

Daar ik nu niet mondeling ge
luk kan wenschen met den dag
van morgen veel ik sach een enkel
woordje by Willems brief waegen
om te zeggen hoe zeer het u
my spijt dat u nu weder
op nieuw ingesteld zijt geworden,
hantelyk heb ik dit spoedig
beker mag rijen, endat u nu
meer ingetreden levers jaarmet
een betere gerouwen en daardan
ast meer levenslust sul mag
beginnen, dan het aarloperne jaar
gecindigt wordh. u weet echter
genoech hoe veel gulle ik u
houwen sch, en u merden oogenblik.

schen verouderd dan van er zeter
geen kriespierovals otliche het
uitdrukt aan uw gelubben
dat van de lieve moeder en de
vme ontbreken, zeg maeken er
eotter in berusten als hepaandus
beschikt wordt beste pa en
vmaaden geduld laevenseken
als de goetle god het anders
bestien, Onder al die treuringe
lyden van rekken en ellende
maeken my nog dachbaar zijn
met uzet hefte betrekkingen
gespaard te zijn, mag dat nog lang
het geval zijn beste pa en als
u dan het zaekter meer wat up
kragt lupea my u spandig
met maederte kens hier khyien
want u urlag weer veer
om u allen eens te zien, groet
de lieve moeder otliche Pa en
Anna veer van my beste
pa, en geloof my als altijd
vme u deerkhatelyk heflibbene
Vochter Marie

Rotterdam, Oct. 18de 1.

Liefste Vader!

Gisteren zijn wij verhuinder en nu
zijn wij druk bezig met uw boek
in orde te brengen. Na Uw vertrek ben
ik niet zoo kalme gebleef als toen
Uw Moeder bij ons waakt. Ik heb lang
geaaruld of ik U eens zou schrijven.
Tot nu toe liet ik mij weethouden
niet over Uwe gezondheid te beraden.
Ben thans in mijn gemoedstuestand
is zoodanig dat ik dringende
behoefte heb aan opwekking van
Uwe zijde. Ik ben ik de stelligste mee-
ning dat ik niets te doen zal
kunnen, en ik heb een gevoel over
mij als of ik eene overesfelijke mis-
daad heb begaan. Wel troost het mij
dat ik niet eigenmagtig en licht
zinnig heb gehandeld, maar ik heb
toch bezig berouw over den stap die
ik gedaan heb. Wees U zoo vriende-
lyk in dien mijner gevoeligen angst
een woordje te schrijven. Ik doe mij

bet mij te wredden, maar telkens
entelkens komt die benaauwdheid
weer boven. Ik beschouw mij als
de oorzaak van het toekomstig on-
geluk van mijne vrouw en kinderen,
Mijn tantsand is vreeslijk. Ward
het niet zoo erg dan had ik u
niet geschreeven. Lieve vader, schrijf
mij dus spoedig eens.

Maan weet nu niet dat ik
u schrijf. Maar groeter kan ik u
dus niet doen. Maar doet u op-
wel mijne hartelijke complimenten
aan de lieve moeder, van uwe
dief ongelukkig vriends, toen
Willem.

B. Wat mij zoo vreeslijk beangst is
dat wij nu veel denude gaan han-
ten, terwijl ik geen inkomsten meer
heb. Wat ben ik begonnen! Weet u
naar te gaen als het misloopt en
ik geen praetijk krijg.